

ಹಲವು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಗೇಲ್ಲುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಗೆ ಅವರೇ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ತಮಗೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯಕೊಟ್ಟು ಸಾಮಂತರಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೇ ಅವರನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಬಹಿಪೂರ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಹೌದಾ? ಮಹಾರಾಜ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ, ಬೇರೆಯೇ ಮಾತಾನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತ ಹೇಳಿದ. ಏನದು? ಏನು ಮಾತಾನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ?

ಸೇನಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಮಂತರಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಖಾಲಿದವರೂ ದಂಗೆಯೇತ್ತಾರೆ. ರಾಜ್ಯ ವಿಭಜನೆ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ, ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗಟ್ಟೆನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಕು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಹಾಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರನ್ನು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಹಾರಾಜರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಆ ವಿವರವನ್ನು ಹೇಳುವ ವೇದರೇ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಒಳಿಟಿಕೂರಿ ನಡೆಸಿ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸಿದಾಗ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು. ಈ ತೀಕ್ಷೆಗೆ ಮರಣಿದಂತೆ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಅಷ್ಟುದಿನ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಮಹಾರಾಜರು ಕ್ವಮಿಸಿ ರಾಜ್ಯ ಬಹಿಪೂರ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ದಂಡಕಾರಣದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಕಟ್ಟಿದರೂ ಸುಮೃದಾದರು. ಈ ದಂಡಕಾರಣ ಕುಂತಲ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿನಾಡಿಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಹೊರಿಸಿವರ ದಾಳಿಯಾಗಿರಲು ಕಾರಣ, ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದ ಕುಂತಲ ರಾಜ್ಯದ ಗಡಿ ಮಹಾರಾಜ.

ಈ ದಂಡಕಾರಣವೇ ಸಕಲ ಜೀವದಿಗಳಿಗೆ ಮೂಲನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಜೀವಧಿಗಳು ಅವರ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಚೆಗಳಿಗೆ ಸಿಗ್ದೇ ರೋಗರುಜಿಸಗಳಿಂದ ಪರದಾದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದರಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದನು. ವನಮಾಲೆ ರಾಜನೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತೇದಿದೆ. ತನ್ನ ಸಣ್ಣವಯಿಸುನಲ್ಲೇ ತಂದೆ ತೀಕ್ಷೆಗಾಗಿದ್ದು, ಈ ಮೋಸದ ಕಥೆ ಮೊದಲಿಂದಾರಿ ಕೇಳಿದ್ದು, ತಾನು ಏನ್ನೇ ರಾಜ್ಯವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದರು ಚಂದ್ರಸೇನರು ಅಡ್ಡಿಪಡಸದೇ ಇದ್ದಾಗು, ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಗೂಡಾಚಾರನನ್ನು ಗುಪ್ತಜರ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡಿಯಲು ಕಟುಹಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಕಟುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದಲ್ಲ ತನ್ನ ತಂದೆ ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೆನಷಿಣಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಮಾಡಿದೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಂದ್ರಸೇನರ ಜೀವಾಯ ನೆನೆದು ಪರಶ್ಯತ್ತಾಪವಾಯಿತು. ಬ್ರಹ್ಮವುನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, ನಿವಿನು ಹೋರಿದಿ ವ್ಯಾದಿರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಾನೆ ಸ್ವತಃ ಅರಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನು ಪ್ರಭು, ರಾಜವ್ಯಾದ್ಯರನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಕಟುಹಿಸಿಕೊಡಿ ನಮಗೆ ಅಧರಾಜ್ಯ ಬೇಕು, ನನ್ನ ಅಳಿಯ ಮಹಾರಾಜ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ವನಮಾಲೆ ರಾಜನು, ನನಗೆ ನನ್ನ ತಿಳಿನ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ಇಮ್ಮದಿನ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಅವರ ಅಧರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಾನು ಬಿಡುವಿಲ್ಲ. ನಿವು ಆ ಆಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಎಂದರು. ನಾನು

ಕುಂತಲ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನಿವು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಿರಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮಗೆ ಏನಾದಾರೂ ಉದ್ದೇಶಗೆ ಕೊಡಿಸುವೆ ಎಂದು ಅಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿದರು. ವಿಕ್ರಮಸೇನನೂ ನಕ್ಕ, ಇರಲಿ ಬಿಡಿ ಮಾವ, ನನಗೆ ಅಧರಾಜ್ಯ ಬೇಕೆ ಉದ್ದೇಶಗೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು, ವಿಕ್ರಮಸೇನನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹೋರಬಿಹೋದರು.

ಮರುದಿನ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ವನಮಾಲಿ ರಾಜನು ಸಕುಟುಂಬ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಚಂದ್ರಸೇನರ ಆಸಾನಕ್ಕೆ ಬಂದನು, ರಾಜವ್ಯಾದ್ಯರನ್ನು ಕರೆತಂದಿದ್ದನು. ಚಂದ್ರಸೇನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕತ್ತೆ ನೀಡಲಾಯಿತು, ಅವರು ಗುಣಮುಖಿಯಾದರು. ವನಮಾಲೆ ರಾಜನು ಚಂದ್ರಸೇನರಿಗೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿದನು. ತನ್ನ ಒಬ್ಬೋ ಮಳಾದ ರತ್ನಪುಂಬೆಯನ್ನು ಚಂದ್ರಸೇನರ ಸೋಸೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ವನಮಾಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗಲು ಕಾರಣಾದ ಆ ಇಬ್ಬರು ವೇದ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ನೇವಾಯಿತು, ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಚಂದ್ರಸೇನರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಚಂದ್ರಸೇನರು ಅವರು ಶಿವರೇನಾ ನೋಡಿ ಎಂದು, ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನನ್ನು, ವಿಕ್ರಮಸೇನನನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅವರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ವಿಕ್ರಮಸೇನನಿಗೂ ರತ್ನಪುಂಬೆಗೂ ವಿವಾಹವಾಯಿತು. ದಂಡಕಾರಣದ ಜೀವಧಿಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾದವು. ನಡೆದ ವಿವರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ತನಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನಿಗೆ ವನಮಾಲಿ ರಾಜನು ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ■

ನಮ್ಮ ಪ್ರಣಾಣಿ ತುಂಟು

■ ಚಂದ್ರಗಾಂಡ ಕುಲಕಣ್ಣ

ಗರಿಗಳ ಚಾಚಿ ಹಾರುತ ಹೋರಣಿ
ನಮ್ಮ ಪ್ರಣಾಣಿ ತುಂಟ !
ತೇಲುತ ವಾಲುತ ದಾಟ ಬಿಟ್ಟ
ಕರೆಹೊಳೆ ಹಳ್ಳ ಬೆಟ್ಟ !

ಕ್ಯೇರಂ ಬಿಸುತ ಕರೆಯುತಲ್ಲಿದ್ದವು
ಗಿಡಮರಬ್ಬ ಹಾತು !

ಕೊಕ್ಕೆನು ಬುಕ್ಕಿ ಪರಿಮಳ ಉಂಡನು
ಕೊಂಬೆ ಕೊಂಬೆಗೆ ಕೂತು !

ಮಡುವಿನ ಪಕ್ಕದ ಜಾಲಿ ಮರದಲಿ
ಜೊಲುತಲ್ಲಿದ್ದವು ಗಾಡು !
ಪ್ರಣಾಣಿ ಗೀಜಗ ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು
ಗೂಡಿನ ಮೇಲೊಂದ್ರೆ ಮಾಡು !

ತಾಯಿ ಗೋಗ ಕಾಯುತಲ್ಲಿದ್ದವು

ಪೋಟರೆ ಮರಿಗಳು ಇಂಳಿ !
ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗುಟ್ಟಿಯ ಹಾಕುತ
ಮಾಡುತಲ್ಲಿದ್ದವು ಜ್ಞಾಕಿ !

ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ನದಿಗೆ ಬಂದಿತು
ಆಕಳು, ಜಿಕೆಯ ದಂಡ !
ತಾಪವ ಮರೆತು ದೂರಕೆ ನಿಂತವು
ಅಡಗಿದ ಮೊಸಳೆಯ ಕಂಡು !

ಹೂಲಿಂದ ಹೂವಿಗೆ ಹಾರುತಲ್ಲಿದ್ದವು
ರಂಗುರಂಗಿನ ಚಿಕ್ಕೆ !
ಮರಿಗಳಾಗಿ ಚಿಂಪುತ್ತಿದ್ದವು
ಗೂಡಲಿ ಇಂದ್ರ ಮೊಟ್ಟೆ !

ಬಿದಗ್ಗಿ ನವಿಲು ಕರೆಯುತಲ್ಲಿದ್ದವು
ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣನು ಕೇದರಿ !
ಮಾಮರದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿತು ಕೋಗಿಲೆ
ಚೈತ್ತ ಬಂದುದ ಸಾರಿ !

ಮೋಡೆದ ಚಿತ್ರವ ಬಿಡಿಸುತಲ್ಲಿದ್ದಿತು
ಸುಂದರ ನೀಲಿಯ ಬಾನು !
ತಿಳಿನೂ ಮಡುವಲಿ ಈಜುತಲ್ಲಿದ್ದವು
ಫಳ ಫಳ ಹೋಳಿಯುವ ಮೀನು !

ದುಂಬಿಯ ಬರುವನ ಕಾಯುತಲ್ಲಿದ್ದವು
ಅರಳಿದ ಬಣ್ಣದ ಹೂವು !
ಇಲಿ ಬೆಂಕ್ಕಿ ಸರಸರ ಹರಿಯಿತು
ಗೇಂಡಿ ಬಣ್ಣದ ಹಾವು !

ಆನೆಯ ಮರಿಗಳು ನಡೆಯುತಲ್ಲಿದ್ದವು
ಹಿರಿಯರ ಕಾಲ್ಲಾಗಲಿ ಅವಿತು !
ಬೇಜೆಯಾಡಲು ಹೋರಿಸು ನಾಯಿ
ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿ ಕಲೆತು !

ಕರೆನಾ ಹೋಡತಕೆ ಮನೆವಂಜರದಿ
ಒದ್ದಾಡಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ !
ರೆಕ್ಕೆಯ ಬಿಳ್ಳಿ ಹಾರುತ ಪ್ರಕೃತಿಯ
ಸೊಬಿಗಿ ಸಂತಸವಟ್ಟ !

ಸಿಂಹದ ಸಿಡಿಲಿನ ಗಜನೆ ಕೇಳಿ
ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪುಟ್ಟ ಜೆರಿ !
ಚಡ್ಡಿ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಂಬಿ ಮಾಡಿದ್ದ
ಕನಸನು ಕಂಡು ಹೆಡರಿ !